

Μια φωτογραφία από τα παλιά

Τρεις φίλοι απολαμβάνουν μια ηλιόλουστη μέρα του έτους 1956 στο πηγάδι του χωριού δίπλα σε ένα κρασοβάρελο που ήταν εκεί για να πλυθεί με το νερό του πηγαδιού. Πρόκειται για τον Απόστολο Μάστορα (ο πρώτος απ' αριστερά), τον Τάσο Κωτσόβολο και το Γιάννη Παροξισμό. Περασμένες ωραίες εποχές...

Ένα νέο κρασί από την περιοχή μας

Μια ευχάριστη έκπληξη μας επιφύλαξε φέτος ο Οινοποιητικός Συνεταιρισμός «Νέστωρ» που αγοράζει σταφύλια και από τα χωριά μας. Δημιούργησε ένα νέο πρωτοποριακό κρασί για τα ελληνικά δεδομένα το «Γκρενά Μπλαντς». Θα απευθύνεται σε οινόφιλους που προτιμούν υψηλής ποιότητας κρασιού. Για την ιστορία να αναφέρουμε ότι φέτος ο "Νέστωρ" συγκέντρωσε πάνω από 3.000 τόνους σταφυλιού από το οποίο παρήχθησαν περίπου 2.300 τόνοι κρασί. Αξίζουν πολλά μπράβο στον πρόεδρο του συνεταιρισμού Σωτήρη Καλογερόπουλο και σε όλο το διοικητικό συμβούλιο.

Ο σημαιοφόρος του Παπαφλέσσα

Σημαιοφόρος του Παπαφλέσσα στη μάχη του Μανιακίου ήταν ένας ονόματι Δημήτριος από τη Χίο. Μόλις η μάχη κρίθηκε υπέρ των στρατευμάτων του Ιμπραήμ και είδε νεκρό τον Παπαφλέσσα τρέχει αρπάζει τη σημαία την τεμαχίζει και μαζί με το ξύλινο σταυρό την βάζει στο ζωνάρι του και με το ξίφος του ορμά έξω από τα ταμπύρια και καταφέρνει να ξεφύγει πολεμώντας. Ο ατρόμητος αυτός ήρωας πέθανε μετά από πολλά χρόνια στην Αθήνα.

Μια δεύτερη πηγή που αξίζει να αναφέρουμε μας λέει ότι σημαιοφόρος ήταν ο Διαβολιτσαίος Γιώργος Νάκης. Όταν οπισθοχώρη-

σαν, έτρεχε κρατώντας τη σημαία και λένε, πως απόστασε δυο τούρκικα άλογα χωρίς να πέσει στα χέρια τους. Τον τραυμάτισαν, όμως, στο χέρι και πήγε για γιαιτρεία σε ένα σπουδαίο πρακτικό γιατρό της εποχής εκείνης, το Μέτο, που έμενε στην περιοχή της Κυπαρισσίας. Ο Μέτος είχε την κακή φήμη πως πληρώνονταν από τους Τούρκους για να φαρμακώνει τους Έλληνες. Γι' αυτό οι οπλαρχηγοί των Ελλήνων τον φοβέρισαν πως αν πάθει τίποτα ο Γιώργος Νάκης θα του πάρουν το κεφάλι. Κι όταν ο Νάκης έγινε καλά, φεύγοντας για το χωριό του, έκλεψε του γιατρού το κιτάπι (συντα-

ΤΟ ΒΛΑΣΗ

Συνάντηση με Σοφία Καλαντζάκου

Με το δήμαρχο Αριστομένη συναντήθηκε στις 28 Ιανουαρίου 2009 η υφυπουργός Απασχόλησης Σοφία Καλαντζάκου και ενημερώθηκε από το δήμαρχο για τα προβλήματα που απασχολούν το Δήμο Αριστομένου καθώς και για σειρά θεμάτων ιδιαίτερης σημασίας για την περιοχή, όπως η

αποπεράτωση της δεξαμενής ύδρευσης του Αριστομένου. Παράλληλα συζητήθηκε η σπουδαιότητα του προγράμματος μερικής απασχόλησης για την τοπική κοινωνία, σε μια εποχή και μια συγκυρία δύσκολη για κάθε πολίτη. Συζητήθηκαν ακόμη θέματα τουριστικής και αγροτικής ανάπτυξης.

Κόντρες στο δήμο Πεταλιδίου

Αρχές Φεβρουαρίου ξέσπασαν γκρίνιες, κόντρες με παραιτήσεις στη δημοτική παράταξη που έχει την πλειοψηφία στο διπλανό μας δήμο Πεταλιδίου. Τρεις δημοτικοί σύμβουλοι παραιτήθηκαν. Πρόκειται για τους: Λογίωτη Γιάννη, Τριαντάφυλλο Πανταζόπουλο και Φώτη Καρανικολόπουλο. Οι δυο πρώτοι προτίμησαν τη σιωπή δηλώνοντας ότι θα μείνουν στην παράταξη του δημάρχου Ηλία Κουτσοδημητρόπουλου. Δε συνέβη, όμως, το ίδιο και με το Φώτη Καρανικολόπουλο που εξαπέλυσε σφοδρή επίθεση και μέσω του τύπου ενάντια στο δήμαρχο Ηλία Κουτσοδημητρόπουλο. Ο

Καρανικολόπουλος μίλησε για άσχημη συμπεριφορά και σκοπιμότητες εκ μέρους του δημάρχου για το δρόμο Ριζόμυλο-Κορώνη. Ο δήμαρχος από την πλευρά του μίλησε για ιδιοτελή στάση του Καρανικολόπουλου.

Πνίγηκαν στο ποτάμι της Καρυάς

Το ποτάμι της Καρυάς ξεκινά το φιδίσιο ταξίδι του από τις πηγές της Μεγάλης Βρύσης και του Κεφαλόβρουσου στο Βλάση και χύνεται στη θάλασσα του Ριζόμυλου. Ένα ποτάμι πανέμορφο που έχει νερό χειμώνα καλοκαίρι και που τα χρόνια τα παλιά όταν «φουσκωνε» ήταν δύσκολο να το διαβείς. Δεν ήταν λίγοι εκείνοι που χάθηκαν στα νερά του. Μια ιστορία πνιγμού στα νερά του έγινε στις 15 Δεκεμβρίου 1914 στο σημείο ακριβώς που το ποτάμι εκβάλλει στη θάλασσα. Τα γεγονότα έχουν ως εξής: Μικρό φορτηγό πλοίο του Γεωργίου Κελαράκου φορτωμένο αλεύρια πήγαινε άκρη-άκρη στην παραλία από το Πεταλίδι στην Μπούκα. Ξέσπασε, όμως, θαλασσοταραχή και αναγκάστηκαν οι επιβαίνοντες για να γλιτώσουν να ριξουν το αλεύρι στη θάλασσα. Όταν το γεγονός μαθεύτηκε μια φτωχή την εποχή εκείνη οικογένεια, η οικογένεια Σκαφιδά, σκέφτηκε ότι τα σακιά με το αλεύρι θα τα ξέβραζε η θάλασσα. Έτσι ο Γ.Ν. Σκαφιδάς, ο Θ. Ν. Σκαφιδάς και η ανηψιά τους Όλγα Π. Σκαφιδά ξεκίνησαν πεζοί και έφτασαν ως τις εκβολές του ποταμού Καρυά που ήταν «φουσκωμένο» και προσπάθησαν να το διαβούν. Εκεί έγινε το κακό. Το νερό παρέσυρε το Θεόδωρο Σκαφιδά και την Όλγα Σκαφιδά και τους έπνιξε. Να πώς περιγράφει το γεγονός η τοπική εφημερίδα Θάρρος στο φύλλο της 17-12-1914: «Προχθές με όλην την επικρατούσαν θύελλαν και θαλασσοταραχήν η φορτηγίς του Γεωργίου Κελαράκου πλήρης αλεύρων ανεχώρησεν εκ παραλίας πλέουσα εις Μπούκαν Μεσοήνης. Επειδή όμως ο άνεμος ήτο εναντίος και η θαλασσοταραχή κατέστη σφοδροτέρα, ηναγκάσθησαν οι επιβαίνοντες να ρίψωσι μέρος του φορτίου εις την θάλασσαν και να διευθυνθώσιν εις Πεταλίδιον, αφ' ου ως εκ του εναντίου καιρού ήτο αδύνατον να προχωρήσωσιν εις Μπούκαν. Άμα ως εγνώσθη εκ του κατάπλου της φορτηγίδος, ότι ερριόφη μέρος των αλεύρων εις την θάλασσαν, και με την πρόβλεψιν, ότι ταύτα θα εξεβράσθησαν εις την ακτήν, οι εκ Πεταλιδίου Γ. Ν. Σκαφιδάς, Θεόδ. Ν. Σκαφιδάς και η ανηψιά των Όλγα Π. Σκαφιδά ξεκίνησαν εκ Πεταλιδίου μεταβαίνοντες πεζή, προς αναζήτησιν των εκβρασθέντων σάκκων, ατυχώς όμως πειραθέντες να διαβώσι τον χείμαρρον Καρυά, παρεσύρθησαν υπό των υδάτων ο Θεόδ. Ν. Σκαφιδάς μετά της ανηψιάς του και επνίγησαν, διασωθέντος μόνον του συντρόφου των Γεωργίου Ν. Σκαφιδά».

Παρακολούθησε από μακριά τη μάχη

Φτάνοντας στο Μανιάκι ο Παπαφλέσσας ζήτησε από το γραμματικό του που τον έλεγαν Μιχάλη Καραγιαννόπουλο να μη λάβει μέρος στη μάχη αλλά να πάει απέναντι προς το Κοντογόνη σε ένα λόφο και με το κιάλι να παρακολουθήσει τη μάχη. Το δει να το εξιστορήσει στην οικογένειά τους και στους άλλους αγωνιστές που αν και τους ζήτησε να συμμετάσχουν στη μάχη αυτοί άρνησαν να έρθουν...

Οι αλευρόμυλοι στο ποτάμι της Καρυάς

Στο ποτάμι της Καρυάς που ξεκινά το φιδίσιο ταξίδι του από το Κεφαλόβρουσο στο χωριό Βλάση λειτούργησαν για πολλά χρόνια αλευρόμυλοι με τη δύναμη του νερού. Οι αλευρόμυλοι αυτοί κάλυπταν τις ανάγκες όλων των χωριών της περιοχής μας. Πριν αναπτυχθούν οι μηχανοκίνητοι αλευρόμυλοι και πριν τα χωριά μας ερημώσουν από τη μετανάστευση στο ποτάμι του Κεφαλόβρουσου λειτούργησαν οι νερόμυλοι των: Μπάρκα Κωνσταντίνου, Δημόπουλου Ανδρέα, Αδερφών Λιακούνια, Αλεξόπουλου Δημητρίου, Αντωνόπουλου Γεωργίου.